

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

zo 14. septembra 2016*

„Odvolanie — Hospodárska súťaž — Kartely — Európsky trh s predpínacou oceľou — Pokuty — Stanovovanie výšky pokút — Usmernenia k metóde stanovovania výšky pokút z roku 2006 — Bod 35 — Neobmedzená súdna právomoc — Povinnosť odôvodnenia — Charta základných práv Európskej únie — Článok 47 — Právo na účinný prostriedok nápravy v primeranej lehote“

Vo veci C-519/15 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 25. septembra 2015,

Trafilerie Meridionali SpA, so sídlom v Pescara (Taliansko), v zastúpení: P. Ferrari a G. Lamicela, avvocati,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: V. Bottka, G. Conte a P. Rossi, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (šiesta komora),

v zložení: predseda šiestej komory A. Arabadžiev, sudcovia J.-C. Bonichot a E. Regan (spravodajca),

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: taliančina.

Rozsudok

- 1 Trafilerie Meridionali SpA (ďalej len „Trame“) sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 15. júla 2015, Trafilerie Meridionali/Komisnia (T-422/10, EU:T:2015:512, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Všeobecný súd čiastočne zamietol jej žalobu, v ktorej sa domáhala zrušenia a zmeny rozhodnutia Komisie K(2010) 4387 v konečnom znení z 30. júna 2010 týkajúceho sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/38344 – Predpínacia oceľ), zmeneného a doplneného rozhodnutím Komisie K(2010) 6676 v konečnom znení z 30. septembra 2010 a rozhodnutím Komisie K(2011) 2269 v konečnom znení zo 4. apríla 2011 (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

- 2 Usmernenia k metóde stanovenia pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia (ES) č. 1/2003 (Ú. v. EÚ C 210, 2006, s. 2, ďalej len „usmernenia z roku 2006“), pokiaľ ide o „Platobnú schopnosť“, stanovujú:

„35. Za výnimočných okolností môže Komisia na návrh prihliadnuť na platobnú neschopnosť podniku v osobitnom sociálnom a ekonomickom kontexte. Na zníženie pokuty nebude Komisii stačiť samotné zistenie o nepriaznivej alebo stratovej finančnej situácii podniku. Zníženie môže byť povolené len na základe objektívnych dôkazov, preukazujúcich, že uloženie pokuty podľa podmienok stanovených v týchto usmerneniach, by nenapraviteľne ohrozilo ekonomickú životaschopnosť dotknutého podniku a viedlo by ku strate hodnoty jeho majetku.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 3 Toto odvolanie sa týka odvetvia predpínacej ocele (ďalej len „APC“). Tento výraz označuje oceľové laná, spleť laná z valcovaného drôtu, a osobitne oceľ pre predpätý betón, ktorá slúži na výstavbu balkónov, základových pilierov alebo rozvodových pilierov, a oceľ pre dodatočne predpätý betón, ktorá sa používa v priemyselnej architektúre, podzemnej architektúre a na výstavbu mostov.
- 4 Trame je taliansky výrobca lán z troch a siedmich vlákien, ako aj iných druhov ocele. Prinajmenšom od začiatku roka 1997 do konca roka 2002, keď sa táto spoločnosť volala „Trafilerie Meridionali SpA“, vlastnila väčšinu kapitálu tejto spoločnosti istá rodina. Táto spoločnosť zmenila 28. apríla 2008 svoje obchodné meno a stala sa spoločnosťou Emme Holding SpA, pričom vytvorila dcérsku spoločnosť nazvanú „Trafilerie Meridionali Srl“, ktorá prevzala výrobné činnosti materskej spoločnosti. Emme Holding sa 11. novembra 2013 zlúčila s touto dcérskou spoločnosťou a znovu prebrala obchodné meno „Trafilerie Meridionali SpA“.
- 5 Komisia po tom, čo získala od Bundeskartellamt (Spolkový protimonopolný úrad, Nemecko) a jedného z výrobcov APC informácie týkajúce sa porušenia článku 101 ZFEÚ, vykonala 19. a 20. septembra 2002 inšpekcie v priestoroch viacerých podnikov.
- 6 Na záver svojho vyšetrovania Komisia prijala 30. septembra 2008 oznámenie o výhradách uvádzajúce viacero spoločností, medzi ktorými bola uvedená aj Trame. Všetci adresáti tohto oznámenia predložili písomné pripomienky v odpovedi na výhrady konštatované Komisiou. V dňoch 11. a 12. februára 2009 sa uskutočnilo vypočutie, na ktorom sa Trame zúčastnila.

- 7 V spornom rozhodnutí Komisia konštatovala, že viacero dodávateľov APC porušilo článok 101 ods. 1 ZFEÚ a od 1. januára 1994 článok 53 ods. 1 Dohody o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992 (Ú. v. ES L 1, 1994, s. 3; Mim. vyd. 11/052, s. 3) tým, že sa v období od 1. januára 1984 do 19. septembra 2002 zúčastnili na karteli na európskej úrovni, ako aj na vnútroštátnej úrovni a regionálnej úrovni.
- 8 Tento kartel sa skladal osobitne z nasledujúcich dohôd:
- národná dohoda, ktorá trvala od 5. decembra 1995 do 19. septembra 2002, a ktorá sa týkala stanovenia kvót pre Taliansko, ako aj pre vývozy z tejto krajiny do zvyšku Európy („klub Italia“),
 - paneurópska dohoda, ktorá bola uzavretá v máji 1997 a skončila sa v septembri 2002 a ktorej predmetom bolo najmä rozdelenie kvót, rozdelenie zákazníkov a stanovenie cien („klub Európa“), ako aj
 - diskusie medzi klubom Európa a klubom Italia [v období minimálne od septembra 2000 do septembra 2002 sa stáli členovia klubu Európa, a to Italcables SpA, CB Trafilati Acciai SpA (ďalej len „CB“), Redaelli Tecna SpA, Industria Trafilera Applicazioni Speciali SpA (ďalej len „Itas“) a Siderurgica Latina Martin SpA pravidelne stretávali s cieľom prijať talianske podniky do klubu Európa ako trvalých členov].
- 9 Komisia v spornom rozhodnutí konštatovala, že Trame sa počas obdobia od 4. marca 1997 do 19. septembra 2002 zúčastňovala na klube Italia a že Trame od 15. mája 2000 „vedela alebo primerane musela vedieť o jednotlivých úrovniach kartelu“, a to najmä o klube Európa. Preto Komisia uznala spoločnosť Trame za zodpovednú za jej účasť na karteli za toto obdobie plynúce od 4. marca 1997 do 19. septembra 2002.
- 10 Za toto porušenie bola spoločnosti Trame uložená pokuta vo výške 3,249 milióna eur. V tejto súvislosti Komisia najprv stanovila základnú sumu pokuty vo výške 10 miliónov eur, ktorú následne znížila na 9,5 milióna eur, aby zohľadnila menšiu úlohu tejto spoločnosti v dotknutom karteli. Napokon vzhľadom na to, že táto suma presahovala hornú hranicu vo výške 10 % celkového obratu spoločnosti Trame dosiahnutého v roku 2009, ktorý bol približne 32,5 milióna eur, Komisia následne stanovila konečnú výšku pokuty na 3,249 milióna eur.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 11 Trame návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 15. septembra 2010 podala žalobu smerujúcu k zrušeniu a zmene sporného rozhodnutia.
- 12 Na podporu svojej žaloby Trame uviedla päť žalobných dôvodov týkajúcich sa jej účasti na karteli a vplyvu tejto účasti na výšku pokuty. Osobitne prvý žalobný dôvod bol založený na tom, že Komisia jej nesprávne vytkla účasť na jedinom porušení. V nadväznosti na rozhodnutie K(2011) 2269 v konečnom znení Trame upravila svoje žalobné dôvody s cieľom poukázať aj na porušenie zásad proporcionality a rovnosti zaobchádzania z dôvodu, že pri stanovení výšky pokuty bolo spoločnostiam ArcelorMittal SA a Ori Martin SA poskytnuté odlišné zaobchádzanie, než aké bolo poskytnuté jej. Trame napokon uviedla šiesty žalobný dôvod založený na jej neschopnosti zaplatiť pokutu.
- 13 Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd zrušil sporné rozhodnutie jednak v rozsahu, v akom Komisia konštatovala, že Trame sa zúčastňovala na paneurópskej časti predmetného porušenia za obdobie plynúce od 4. marca 1997 do 9. októbra 2000, dospela k záveru, že táto účasť sa v období plynúcom od 4. marca 1997 do 28. februára 2000 týkala trojvláknových lán, a konštatovala, že uvedená spoločnosť sa v období plynúcom od 30. augusta 2001 do 10. júna 2002 podieľala na protisúťažných postupoch,

a jednak v rozsahu, v akom Komisia spoločnosti Trame uložila neprimeranú pokutu na sankcionovanie jej účasti na jedinom porušení v období plynúcom od 4. marca 1997 do 19. septembra 2002.

- 14 Všeobecný súd vykonal svoju neobmedzenú súdnu právomoc a konštatoval, že pokuta vo výške 5 miliónov eur umožňuje účinne postihnúť protiprávne správanie spoločnosti Trame. Vzhľadom na zákonnú hranicu vo výške 10 % celkového obratu stanovenú článkom 23 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) však Všeobecný súd konštatoval, že konečná suma pokuty uloženej spoločnosti Trame nemôže presiahnuť 3,2 milióna eur, a stanovil pokutu v tejto výške.
- 15 Vo zvyšnej časti Všeobecný súd žalobu zamietol.
- 16 Na základe žiadosti podanej Komisiou Všeobecný súd uznesením z 10. novembra 2015, Trafilerie Meridionali/Komisia (T-422/10 REC, EU:T:2015:857), opravil napadnutý rozsudok tak, aby v zmysle údajov predložených v tejto súvislosti v spornom rozhodnutí a zopakovaných v bode 20 tohto rozsudku presnejšie zaokrúhlil konečnú sumu pokuty uloženej spoločnosti Trame. Všeobecný súd preto nariadil, že body 407 a 408 tohto rozsudku, ako aj bod 3 jeho výroku majú znieť v tom zmysle, že suma tejto pokuty sa stanovuje na 3,249 milióna eur.

Návrhy účastníkov konania

- 17 Odvolateľka svojím odvolaním navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok v časti, v akej zamietla žalobný dôvod týkajúci sa nemožnosti pripísať spoločnosti Trame účasť v klube Európa, ako aj v časti týkajúcej sa sankcie uloženej spoločnosti Trame, a v dôsledku toho vyhovel návrhom uvedeným v tejto súvislosti v konaní pred Všeobecným súdom; subsidiárne, aby uvedené časti zrušil a vrátil vec Všeobecnému súdu,
 - zrušil napadnutý rozsudok v časti, v akej zamietla žalobný dôvod týkajúci sa chýbajúcej platobnej schopnosti spoločnosti Trame, ako aj v časti týkajúcej sa sankcie uloženej spoločnosti Trame, a v dôsledku toho vyhovel návrhom uvedeným v tejto súvislosti v konaní pred Všeobecným súdom; subsidiárne, aby uvedené časti zrušil a vrátil vec Všeobecnému súdu,
 - zrušil napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa stanovenia pokuty uloženej spoločnosti Trame a spor rozhodol; subsidiárne, aby uvedenú časť zrušil a vrátil vec Všeobecnému súdu,
 - zrušil napadnutý rozsudok v časti, v akej ukladá spoločnosti Trame, aby znášala svoje vlastné trovy hlavného konania na prvom stupni a zaviazal Komisiu na náhradu uvedených trov konania alebo aspoň na náhradu ich časti,
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené v rámci tohto konania,
 - vyhlásil, že Všeobecný súd porušil svoju povinnosť rozhodnúť spor, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok, v primeranej lehote podľa článku 47 druhého odseku Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), a
 - prijal akékoľvek ďalšie opatrenie, ktoré bude pokladať za vhodné.
- 18 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie a

— zaviazal odvolateľku na náhradu trov konania.

O odvolaní

- 19 Na podporu svojho odvolania uvádza odvolateľka päť odvolacích dôvodov. Prvý odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení, ku ktorému došlo tým, že Všeobecný súd pripísal odvolateľke účasť v klube Európa. Druhý odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa Všeobecný súd dopustil pri posudzovaní otázky, či malo byť odvolateľke priznané zníženie pokuty z dôvodu chýbajúcej platobnej schopnosti. Tretí odvolací dôvod sa týka metodológie použitej Všeobecným súdom na preskúmanie uloženej pokuty. Štvrtý odvolací dôvod sa týka trov konania, ktoré súvisia s prvostupňovým konaním. Piaty odvolací dôvod je založený na porušení článku 47 druhého odseku Charty tým, že Všeobecný súd nevydal napadnutý rozsudok v primeranej lehote.

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 20 Vo svojom prvom odvolacom dôvode odvolateľka uvádza, že ako to vyplýva z bodov 128 až 132, ako aj z bodov 144 a 145 napadnutého rozsudku, na to, aby jej Všeobecný súd pripísal paneurópsky rozmer dotknutého kartelu v období plynúcom od 9. októbra 2000 do 19. septembra 2002, vychádzal z dvoch okolností, a to jednak z toho, že počas stretnutia klubu Italia 15. mája 2000 bol zmienený klub Európa, a jednak z toho, že počas iného stretnutia klubu Italia 9. októbra 2000 boli prítomné dve spoločnosti, ktorých sa týkal len klub Európa, a to Westfälische Drahtindustrie GmbH a Nedri Spanstaal BV (ďalej len „Nedri“), ako aj výrobcovia, ktorí nemali podstatné záujmy v Taliansku, a to DWK Drahtwerk Köln GmbH a Saarstahl AG (ďalej len „DWK“).
- 21 Odvolateľka predovšetkým tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil skreslenia skutkových okolností a že prijal zjavne nesprávny výklad dôkazov, keď rozhodol, že Nedri sa zúčastnila výlučne na klube Európa a nie na klube Italia. Ako to vyplýva z dokumentov predložených Súdnemu dvoru, od júla do septembra 2000 Nedri prezentovala svoj záujem získať potrebné povolenia na začatie obchodovania s jej výrobkami v Taliansku. Odvolateľka sa teda mohla domnievať, že táto spoločnosť nie je členom klubu Európa, ale nezúčastnenou spoločnosťou, ktorá má záujem stať sa členom klubu Italia v súvislosti s jej budúcim vstupom na taliansky trh.
- 22 Spojenie, ktoré Všeobecný súd vytvoril medzi spoločnosťou DWK a klubom Európa, bolo tiež výsledkom skreslenia dôkazov. Odvolateľka zdôrazňuje, že ako vyplýva z bodu 816 sporného rozhodnutia, DWK pôsobila na vnútroštátnom území, čo vysvetľuje, prečo jej Komisia pripísala celý klub Italia, a to minimálne počas obdobia od 24. februára 1997 do 6. novembra 2000. Prítomnosť spoločnosti DWK na stretnutí 9. októbra 2000 bola teda prirodzená.
- 23 Odvolateľka tvrdí, že samotná skutočnosť, že počas stretnutia klubu Italia 15. mája 2000 bol počas diskusie dvakrát zmienený klub Európa, a to raz výslovne a raz nepriamo, nepostačuje na to, aby jej bola pripísaná účasť v tomto klube, ako to vyplýva z bodov 133 až 135 napadnutého rozsudku.
- 24 Odvolateľka subsidiárne uvádza, že dve skutočnosti, z ktorých vychádzal Všeobecný súd na to, aby jej pripísal paneurópsky rozmer kartelu, ako sú uvedené v bode 20 tohto rozsudku, umožňujú prinajlepšom sa domnievať, že jej bola známa existencia klubu Európa. Ako však vyplýva z bodu 63 rozsudku zo 4. júla 2013, Komisia/Aalberts Industries a i. (C-287/11 P, EU:C:2013:445), a z bodu 42 rozsudku zo 6. decembra 2012, Komisia/Verhuizingen Coppens (C-441/11 P, EU:C:2012:778), na to, aby bolo možné podniku pripísať porušenie, na ktorom sa priamo nezúčastnil, je potrebné preukázať

jednak to, že mal vedomosť o protiprávnom správaní ostatných podnikov v tomto kontexte, alebo ho mohol dôvodne predpokladať, a jednak to, že tento podnik mal zámer vlastným správaním prispieť k naplneniu spoločných cieľov sledovaných všetkými zúčastnenými.

- 25 Odvolateľka sa domnieva, že skutočnosti, na ktoré sa odvoláva Všeobecný súd, nepreukazujú, že mala vedomosť alebo že by mohla dôvodne predpokladať správanie ostatných členov klubu Európa, a ani to, že by mala zámer vlastným správaním prispieť k tomuto klubu. Konštatovanie uvedené v bode 144 napadnutého rozsudku, podľa ktorého odvolateľka „bola schopná rozoznať povahu a ciele sledované klubom Európa“, teda vychádza zo skreslenia dôkazov.
- 26 Odvolateľka tvrdí, že nesprávnosť výkladu Všeobecného súdu v tomto kontexte je o to zjavnejšia, že jednak trhy mimo Talianska neboli vôbec predmetom jej záujmu, a to jednak preto, že vzhľadom na chýbajúce potrebné povolenia obchodovala so svojimi výrobkami výlučne na talianskom území, a jednak preto, že jej úloha vrátane klubu Italia bola okrajová.
- 27 Odvolateľka sa domnieva, že napadnutý rozsudok je preto postihnutý vadou v časti, ktorá sa týka sankcie, ktorá jej bola uložená.
- 28 Komisia sa domnieva, že prvý odvolací dôvod je zjavne neprípustný alebo v každom prípade nedôvodný.

Posúdenie Súdny dvorom

- 29 V prvom rade, pokiaľ ide o hlavné tvrdenia, ktoré uvádza odvolateľka, ako sú uvedené v bodoch 21 až 23 tohto rozsudku, je potrebné konštatovať, že odvolateľka pod zámienkou skreslenia dôkazov v skutočnosti smeruje k tomu, aby Súdny dvor nanovo posúdil skutočnosti a dôkazy, ktoré boli predložené pred Všeobecným súdom, pokiaľ ide o prepojenia medzi jednak spoločnosťou Nedri a klubom Európa a jednak spoločnosťou DWK a týmto klubom. Keďže takéto tvrdenia sú v štádiu odvolania neprípustné, je potrebné ich odmietnuť.
- 30 V druhom rade, pokiaľ ide o subsidiárnu argumentáciu odvolateľky, ako je uvedená v bodoch 24 až 26 tohto rozsudku, je potrebné podotknúť, že odvolateľka touto argumentáciou nespochybňuje výklad, ktorý Všeobecný súd vyvodil z judikatúry uvedenej v bode 24 tohto rozsudku, ale jeho použitie v situácii v prejednávanej veci.
- 31 Všeobecný súd pritom v bode 92 napadnutého rozsudku správne pripomenul judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej podnik, ktorý sa zúčastnil na jedinom a komplexnom porušení vlastným správaním, ktoré spočíva v dohode alebo zosúladenom postupe s protisúťažným predmetom v zmysle článku 101 ods. 1 ZFEÚ a ktorého cieľom je prispieť k porušeniu v celom rozsahu, môže byť zodpovedný aj za správanie ostatných podnikov v rámci toho istého porušenia počas celého obdobia svojej účasti na tomto porušení, ak je preukázané, že uvedený podnik zamýšľal prispieť svojím vlastným správaním k spoločným zámerom, ktoré sledoval celok účastníkov, a že mal vedomosť o protiprávnom správaní, ktoré zamýšľali alebo realizovali ďalšie podniky sledujúce rovnaké ciele, alebo že ho mohol rozumne predpokladať a bol ochotný prevziať z toho vyplývajúce riziko (rozsudok zo 6. decembra 2012, Komisia/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, bod 42).
- 32 Následne, ako vyplýva z bodov 108 až 141 napadnutého rozsudku, Všeobecný súd po tom, čo vykonal detailné posúdenie dôkazov, ktoré mu boli predložené, pokiaľ ide o účasť odvolateľky na dotknutom jedinom porušení, dospel k záveru, osobitne v bodoch 144 a 145 tohto rozsudku, že vzhľadom na tieto skutočnosti bola Komisia oprávnená domnievať sa, že od 9. októbra 2000 Trame „mala zámer vlastným správaním prispieť k naplneniu spoločných cieľov sledovaných všetkými účastníkmi kartelu...“, a že mala

vedomosť o protiprávnom chystanom alebo vykonanom správaní ostatných podnikov zameranom na sledovanie rovnakých cieľov, alebo že ho mohla dôvodne predpokladať, pričom bola ochotná prevziať z toho vyplývajúce riziko.“

- 33 Je potrebné konštatovať, že spochybnením váhy, ktorú Všeobecný súd priznal uvedeným dôkazom s cieľom spochybníť závery, ku ktorým v tejto súvislosti dospel, smeruje argumentácia odvolateľky opäť k tomu, aby Súdny dvor vykonal odlišný výklad skutkových okolností a dôkazov, než aký vykonal Všeobecný súd v rámci svojho samostatného hodnotenia skutkových okolností.
- 34 Z toho vyplýva, že prvý odvolací dôvod je potrebné v jeho úplnosti zamietnuť.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 35 V rámci svojho druhého odvolacieho dôvodu odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď nevysvetlil dôvody zamietnutia žalobného dôvodu v prvostupňovom konaní týkajúceho sa porušenia zásady rovnosti zaobchádzania zo strany Komisie pri posúdení týkajúcom sa zníženia pokút z dôvodu chýbajúcej platobnej schopnosti.
- 36 Odvolateľka pripomína, že pred Všeobecným súdom vzniesla žalobný dôvod založený na tom, že Komisia porušila zásadu rovnosti zaobchádzania, keď spoločnostiam CB a Itas poskytla zníženie pokuty, zatiaľ čo jej samotnej, aj keď jej finančná situácia bola oveľa horšia, takéto zníženie odmietla poskytnúť. Napriek osobitným tvrdeniam, ktoré v tejto súvislosti uviedla pred Všeobecným súdom, ten sa obmedzil na to, že v bodoch 391 a 392 napadnutého rozsudku uviedol, že Komisia na určenie, či sú splnené potrebné podmienky na uplatnenie kritéria chýbajúcej platobnej schopnosti, zohľadnila finančnú situáciu každého z podnikov, a nie spôsob ich účasti na porušení. Všeobecný súd nevykonal žiadnu analýzu značného množstva konkrétnych informácií finančnej a majetkovej povahy, ktoré odvolateľka počas konania predložila.
- 37 Skutočnosť, že Všeobecný súd sa uvedenou argumentáciou odvolateľky nezaoberal, vyplýva taktiež z bodu 353 napadnutého rozsudku, v ktorom Všeobecný súd chybné a neúplne zhrnul to, čo odvolateľka v tejto súvislosti uviedla v žalobe v prvostupňovom konaní.
- 38 Odvolateľka dodáva, že napadnutý rozsudok je rovnako postihnutý vadou v časti týkajúcej sankcie, ktorá jej bola uložená.
- 39 Komisia sa domnieva, že druhý odvolací dôvod nie je dôvodný.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 40 V rozsahu, v akom odvolateľka tvrdeniami uvedenými v rámci tohto odvolacieho dôvodu vytýka Všeobecnému súdu porušenie povinnosti odôvodnenia tým, že v bodoch 391 a 392 napadnutého rozsudku dostatočne nezodpovedal na tvrdenia, ktoré boli uvedené na podporu žalobného dôvodu v prvostupňovom konaní, založeného na porušení zásady rovnosti zaobchádzania, je potrebné pripomenúť, že povinnosť odôvodnenia stanovená v článku 296 ZFEÚ predstavuje podstatnú formálnu náležitosť, ktorú je potrebné odlišovať od otázky dôvodnosti odôvodnenia, ktorá patrí pod otázku materiálnej zákonnosti sporného aktu (rozsudok z 29. septembra 2011, Elf Aquitaine/Komisia, C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 146 a citovaná judikatúra).

- 41 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora povinnosť odôvodnenia rozsudkov, ktorú má Všeobecný súd podľa článku 36 a článku 53 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, mu neukladá povinnosť vypracovať také odôvodnenie, ktoré by vyčerpávajúcim spôsobom a jednotlivo rozoberalo všetky tvrdenia účastníkov sporu. Odôvodnenie teda môže byť implicitné, ak umožní dotknutým osobám oboznámiť sa s dôvodmi, z ktorých Všeobecný súd vychádzal, a Súdnemu dvoru poskytnie dostatok podkladov potrebných na uskutočnenie preskúmania v rámci odvolania (rozsudok z 8. marca 2016, Grécko/Komisía, C-431/14 P, EU:C:2016:145, bod 38).
- 42 V prejednávanej veci je potrebné konštatovať, že odôvodnenie uvedené v bodoch 391 a 392 napadnutého rozsudku umožňuje dotknutým osobám, a osobitne odvolateľke, oboznámiť sa s dôvodmi, z ktorých Všeobecný súd vychádzal, a Súdnemu dvoru poskytuje dostatok podkladov potrebných na uskutočnenie preskúmania v rámci tohto odvolania.
- 43 V rozsahu, v akom odvolateľka vytýka Všeobecnému súdu, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že nezohľadnil všetky relevantné skutočnosti, postačuje uviesť, že aj keby Trame v prvostupňovom konaní uviedla argumentáciu opísanú v bodoch 35 a 36 tohto rozsudku a táto argumentácia bola len čiastočne uvedená v bode 353 napadnutého rozsudku, argumentácia odvolateľky by bola v každom prípade nedôvodná.
- 44 Keďže totiž Všeobecný súd v bodoch 355 až 390 napadnutého rozsudku uviedol dôvody, pre ktoré sa domnieval, že odvolateľka bola spôsobilá zaplatiť sumu pokuty, ktorá jej bola uložená, mohol sa uspokojiť s tým, že v bode 391 napadnutého rozsudku odpovedal na výhradu, ktorá bola pred ním vznesená vo vzťahu k porušeniu zásady rovnosti zaobchádzania, tak, že situácia spoločností CB a Itas bola po finančnej stránke odlišná a že „vzhľadom na tieto odlišnosti, a nie vzhľadom na spôsob účasti týchto podnikov na porušení, dospela Komisia k záveru o potrebe čiastočne znížiť sumu predmetnej pokuty stanovenej s ohľadom na chýbajúcu platobnú spôsobilosť každého z týchto podnikov“.
- 45 Toto posúdenie pritom jednak nie je postihnuté nesprávnym právnym posúdením a jednak sa ani nezdá, že by bolo postihnuté akýmkoľvek pochybením vyplývajúcim z niektorej skutočnosti, ktorá údajne nebola zo strany Všeobecného súdu zohľadnená.
- 46 Druhý odvolací dôvod je preto nedôvodný a je potrebné ho zamietnuť.

O treťom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 47 Svojím tretím odvolacím dôvodom odvolateľka napadnutému rozsudku vytýka nedostatok odôvodnenia v časti, ktorá sa týka stanovenia výšky pokuty. Predovšetkým nie je zo znenia tohto rozsudku možné vyvodiť, akú metódu výpočtu použil Všeobecný súd na stanovenie výšky tejto pokuty. Vzhľadom na závery uvedené v bode 398 uvedeného rozsudku je však dôvodné domnievať sa, že táto metóda nie je rovnaká ako tá, ktorú použila samotná Komisia.
- 48 Chýbajúce primerané vysvetlenie, najmä pokiaľ ide o „váhu“ priznanú každej z relevantných skutkových okolností, bráni odvolateľke v tom, aby vykonala porovnanie na jednej strane medzi stanovením výšky pokút, ako ho vykonala Komisia vo vzťahu k ostatným podnikom, ktoré sú adresátmi sporného rozhodnutia, ktoré nepodali žalobu na Všeobecnom súde, alebo ktorých žalobné tvrdenia týkajúce sa pokuty Všeobecný súd odmietol, a na druhej strane medzi stanovením výšky pokút vykonaným samotným Všeobecným súdom, ak tvrdenia obdobné tvrdeniam odvolateľky podané inými podnikmi, ktoré boli adresátmi tohto rozhodnutia, boli prijaté a viedli k zmene pokuty. Povinnosť odôvodnenia má osobitnú dôležitosť v prípade, že je z dôvodu rovnakého porušenia potrestané veľké množstvo podnikov.

- 49 Opierajúc sa najmä o judikatúru vychádzajúcu z rozsudkov zo 16. novembra 2000, Weig/Komisía (C-280/98 P, EU:C:2000:627, body 52 až 68), a zo 16. novembra 2000, Sarrió/Komisía (C-291/98 P, EU:C:2000:631, body 91 až 100), odvolateľka tvrdí, že existuje množstvo skorších rozhodnutí, v ktorých Súdny dvor dospel k záveru, že je potrebné zrušiť rozsudok Všeobecného súdu, ak ten pri preskúmaní pokuty použil na jej stanovenie odlišnú metódu od tej, akú použila Komisía alebo akú použil samotný Všeobecný súd vo vzťahu k iným podnikom zúčastneným na dotknutom porušení. Aj keď je pravda, že Súdny dvor už konštatoval, a to osobitne v bode 181 svojho rozsudku z 10. júla 2014, Telefónica a Telefónica de España/Komisía (C-295/12 P, EU:C:2014:2062), že Komisía nie je povinná uviesť číselné údaje týkajúce sa spôsobu stanovenia výšky pokuty, zdôraznil však, že by bolo „lepšie“, ak by mechanizmus určenia sumy pokuty bol uvedený.
- 50 Stručný odkaz v bode 399 napadnutého rozsudku na kritériá, ktoré sa týkajú závažnosti a dĺžky trvania porušenia, ako aj na zásadu individualizácie trestov nepostačuje na vyplnenie tejto medzery, osobitne vzhľadom na zložitosť prejednávanej veci a na množstvo faktorov, ktoré je potrebné zohľadniť.
- 51 Komisía uvádza, že tretí odvolací dôvod nie je dôvodný.

Posúdenie Súdny dvorom

- 52 Je potrebné konštatovať, že vzhľadom na judikatúru uvedenú v bodoch 40 a 41 tohto rozsudku napadnutý rozsudok spĺňa požiadavky odôvodnenia, ktoré sú uložené Všeobecnému súdu, keďže ten v bodoch 401 až 407 poskytol podrobný výklad faktorov, ktoré zohľadnil na účely svojho rozhodnutia o stanovení výšky pokuty (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. novembra 2012, E.ON Energie/Komisía, C-89/11 P, EU:C:2012:738, bod 133).
- 53 Všeobecný súd najmä v bodoch 398 až 408 napadnutého rozsudku v rámci výkonu svojej neobmedzenej súdnej právomoci určil výšku pokuty uloženej spoločnosti Trame vzhľadom na jej účasť na jedinom porušení. V bodoch 401 až 405 tohto rozsudku Všeobecný súd vysvetlil okolnosti týkajúce sa postavenia odvolateľky, ktoré pokladal za relevantné, osobitne pokiaľ ide o závažnosť a dĺžku trvania tohto porušenia. Z bodu 406 tohto rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd pri stanovení výšky tejto pokuty prihliadol aj na potrebu zabezpečiť jej dostatočne odstrašujúci účinok, ako aj na zásadu proporcionality.
- 54 Rovnako tak z bodov 398 až 406 napadnutého rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd sa necítil byť viazaný ani výpočtami Komisie a ani jej usmerneniami, ale vykonal vlastné posúdenie výšky pokuty, pričom zohľadnil všetky okolnosti prípadu.
- 55 Za týchto okolností nemôže odvolateľka vytýkať Všeobecnému súdu nedostatok odôvodnenia z dôvodu, že ten nešpecifikoval metódu stanovenia výšky pokuty, ktorú použil, a že osobitne nespresnil ani „váhu“ priznanú každej z relevantných skutkových okolností, ktoré v tejto súvislosti zohľadnil.
- 56 Je totiž potrebné pripomenúť, že Súdny dvor môže konštatovať, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia z dôvodu neprimeranej výšky pokuty len vtedy, ak dospeje k záveru, že výška sankcie je nielen neprimeraná, ale aj nadmerná, ba dokonca disproportčná (pozri rozsudok z 10. júla 2014, Telefónica a Telefónica de España/Komisía, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, bod 205 a citované judikatúry).
- 57 Odôvodnenie, ktoré Všeobecný súd uviedol pri posúdení výšky pokuty v prejednávanej veci, však odvolateľke umožnilo, aby pred Súdnym dvorom namietla prípadnú disproportciu v zmysle judikatúry pripomenutej v predchádzajúcom bode tohto rozsudku, a Súdnemu dvoru umožnilo vykonať preskúmanie.
- 58 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy musí byť tretí odvolací dôvod zamietnutý ako nedôvodný.

O štvrtom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 59 Odvolateľka tvrdí, že nesprávne právne posúdenie, ktorého sa Všeobecný súd dopustil a ktoré vytkla v rámci prvých dvoch odvolacích dôvodov, ovplyvnilo záver Všeobecného súdu v bodoch 411 a 412 napadnutého rozsudku, podľa ktorého každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania.
- 60 Komisia sa domnieva, že na zmenu napadnutého rozsudku v tejto časti nie je dôvod, keďže ani prvý, a ani druhý odvolací dôvod nemá byť prijatý.

Posúdenie Súdny dvorom

- 61 Keďže tento odvolací dôvod je závislý na úspešnosti prvých dvoch odvolacích dôvodov alebo jedného z nich, pričom oba z týchto odvolacích dôvodov boli zamietnuté, je potrebné tento odvolací dôvod zamietnuť.

O piatom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 62 Odvolateľka sa odvoláva na judikatúru vyplývajúcu z rozsudku z 12. novembra 2014, Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia (C-580/12 P, EU:C:2014:2363), a tvrdí, že v prípade, že je zjavné, že Všeobecný súd dostatočne závažne porušil svoju povinnosť podľa článku 47 druhého odseku Charty rozhodnúť vo veci, ktorá mu bola predložená v primeranej lehote, Súdny dvor môže rozhodnúť o návrhu na náhradu škody.
- 63 Odvolateľka sa domnieva, že tieto podmienky sú v prejednávanej veci splnené. Predovšetkým, medzi dátumom podania žaloby, teda 15. septembrom 2010, a dátumom oznámenia napadnutého rozsudku, teda 23. júlom 2015, uplynulo takmer päť rokov vrátane obdobia nečinnosti počas viac ako dvoch rokov medzi dátumom, keď Komisia predložila svoju dupliku, a dátumom, k akému Všeobecný súd oznámil účastníkom konania opatrenia na zabezpečenie priebehu konania. Odvolateľka sa domnieva, že tieto časové obdobia sú neprimerané a neodôvodnené.
- 64 Komisia tvrdí, že piaty odvolací dôvod je zjavne neprípustný, keďže tým, že odvolateľka žiada, aby Súdny dvor konštatoval, že Všeobecný súd porušil povinnosť vyplývajúcu z článku 47 druhého odseku Charty, nesmeruje k tomu, aby bol napadnutý rozsudok zrušený. Aj keď niekedy Súdny dvor v niektorých rozsudkoch konštatoval vo forme *obiter dictum*, že dĺžka konania pred Všeobecným súdom bola neprimeraná, takéto konštatovania neboli podkladom samostatných záverov uvedených vo výroku týchto rozsudkov. Okrem toho bola situácia v prejednávanej veci odlišná, keďže odvolateľka na podporu takejto žiadosti o samostatné konštatovanie sformulovala osobitný odvolací návrh a predložila aj špecifický odvolací dôvod.

Posúdenie Súdny dvorom

- 65 V rozsahu, v akom odvolateľka požaduje, aby Súdny dvor rozhodol o jej žiadosti o náhradu škody, ktorú utrpela z dôvodu údajného porušenia článku 47 druhého odseku Charty, je potrebné pripomenúť, že sankciou pre súd Európskej únie za porušenie jeho povinnosti rozhodnúť o veciach, ktoré sú mu predložené, v primeranej lehote, vyplývajúcej z uvedeného ustanovenia, je žaloba o náhradu škody podaná na Všeobecný súd, pričom takáto žaloba o náhradu škody predstavuje účinný prostriedok nápravy. Preto návrh na náhradu škody spôsobenej nedodrzaním primeranej lehoty na

rozhodnutie Všeobecným súdom nemožno podať priamo na Súdny dvor v rámci odvolania, ale treba ho podať na samotný Všeobecný súd (rozsudky z 26. novembra 2013, Gascogne Sack Deutschland/Komisia, C-40/12 P, EU:C:2013:768, body 89 a 90; z 26. novembra 2013, Groupe Gascogne/Komisia, C-58/12 P, EU:C:2013:770, body 83 a 84; ako aj z 10. júla 2014, Telefónica a Telefónica de España/Komisia, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, bod 66).

- 66 Všeobecnému súdu, ktorý je príslušný podľa článku 256 ods. 1 ZFEÚ rozhodovať o takejto žalobe o náhradu škody, prináleží rozhodovať v inom rozhodovacom zložení, než v ktorom rozhodoval spor, ktorý viedol ku konaniu, ktorého dĺžka sa kritizuje (rozsudky z 26. novembra 2013, Groupe Gascogne/Komisia, C-58/12 P, EU:C:2013:770, bod 90, a z 10. júla 2014, Telefónica a Telefónica de España/Komisia, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, bod 67).
- 67 V takom prípade, ak je bez toho, aby bolo potrebné, aby účastníci konania predložili v tejto súvislosti ďalšie dôkazy, zjavné, že Všeobecný súd dostatočne závažne porušil svoju povinnosť rozhodnúť vo veci v primeranej lehote, Súdny dvor na toto porušenie môže poukázať (rozsudok z 9. júna 2016, Repsol Lubricantes y Especialidades a i./Komisia, C-617/13 P, EU:C:2016:416, bod 100 a citovaná judikatúra).
- 68 V prejednávanej veci o taký prípad nejde. V prejednávanej veci by totiž na to, aby Súdny dvor mohol konštatovať neprimeranosť dĺžky konania pred Všeobecným súdom, bolo potrebné predloženie dodatočných dôkazov účastníkmi konania.
- 69 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy musí byť piaty odvolací dôvod zamietnutý.
- 70 Zo všetkých prechádzajúcich úvah vyplýva, že odvolanie treba zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

- 71 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania.
- 72 Článok 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľný na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1 stanovuje, že účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla uložiť odvolateľke povinnosť nahradiť trovy konania a tá nemala úspech vo svojich odvolacích dôvodoch, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Trafilerie Meridionali SpA je povinná nahradiť trovy konania.

Podpisy